

חוק מיצויי פיטורים (תיקון מס' 12), התשמ"ו-1986 *

הוספת סעיף 13

1. אחרי סעיף 13 לחוק מיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963¹ (להלן — החוק העיקרי), יבוא:

13א. נקבע בהסכם קיבוצי כי ייכרם יל העובדים יופחת זמנית או לתקופה מסוימת בלבד שנקבעה בו, לעומת השכר שהיו זכאים לו אילולא כן, יראו לענין חישוב הפיצויים של עובד שההסכם חל עליו, כאילו שכרו לא הופחת; לענין זה, "הסכם קיבוצי" — לרבות הסדר קיבוצי.

"חישוב הפיצויים כשהשכר הופחת זמנית"

הוראת שעה

2. (א) בסעיף זה —

"התקופה הקובעת" — התקופה שבין ו' בחשון התשמ"ה (1 בנובמבר 1984) לבין כ' באדר ב' התשמ"ו (31 במרס 1986);

"עובד זכאי" —

- (1) עובד שיחסי העבודה בינו לבין מעבידו נפסקו בתקופה הקובעת והוא זכאי עקב כך לפיצויי פיטורים; ואולם, אם היתה זכותו לפיצויי פיטורים מותנית על פי החוק העיקרי בקיום תנאי, יראהו כעובד זכאי אם התנאי התמלא בתקופה הקובעת, והוא אף אם יחסי העבודה נפסקו לפני התקופה הקובעת;
- (2) שאיריו של עובד כאמור בפסקה (1) הזכאים לפיצויי פיטורים לפי סעיף 5 לחוק העיקרי;

"החודש הקובע" — החודש, בתקופה הקובעת, שבו נפסקו יחסי העבודה בין העובד הזכאי לבין מעבידו, ולגבי עובד זכאי שזכאותו לפיצויי פיטורים מותנית על פי החוק העיקרי בקיום תנאי — החודש, בתקופה הקובעת, שבו נתקיים התנאי;

"התוספת" — התוספת לפיצויי הפיטורים האמורה בסעיף קטן (ב);

"סכום הפיצויים הרגיל" — סכום פיצויי הפיטורים המגיעים לעובד לפי סעיפים 12, 13 ו-13א לחוק העיקרי, ללא התוספת.

(ב) עובד זכאי ייחשכר יישימש בסיס לחישוב פיצויי הפיטורים שהגיעו לו לפי החוק העיקרי, כלל תוספת יוקר או פיצויי התייקרות שחלו בתקופה הקובעת, זכאי לקבל ממעבידו תוספת לפיצויי הפיטורים בשיעור כמפורט להלן:

שיעור התוספת (באחוזים מסכום הפיצויים הרגיל)	החודש הקובע
6	נובמבר 1984 עד יוני 1985
10	יולי 1985
25	אוגוסט עד אוקטובר 1985
22.5	נובמבר 1985
17.5	דצמבר 1985
12	ינואר 1986
8	פברואר או מרס 1986

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באדר ב' התשמ"ו (7 באפריל 1986); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בח"ח 1763, התשמ"ו, עמ' 62.

1 ס"ח התשכ"ג, עמ' 136; התש"ם, עמ' 135.

(ג) הוראת סעיף קטן (ב) לא תחול על עובד זכאי ששכרו משתנה לפי השינויים בשער מטבע חוץ או במלוא מדד המחירים לצרכן.

(ד) שולמו או הגיעו לעובד זכאי פיצויי פיטורים בסכום העולה על סכום הפיצויים הרגיל, יופחת סכום התוספת באותו סכום שבו עולה סכום פיצויי הפיטורים ששולם או שהגיע לו, על סכום הפיצויים הרגיל.

(ה) כלל השכר ששימש בסיס לחישוב פיצויי הפיטורים של עובד זכאי תוספת שכר ששולמה מכוח הסכם קיבוצי שנעשה בתקופה הקובעת, בנוסף למתחייב מהוראות חוק לייצוב המשק, התשמ"ה—1985², חוק הסדרים לשעת חירום במשק המדינה, התשמ"ו—1985³, או הסכם קיבוצי כללי מיום 26 במרס 1985 ש'מספרו 7015/85, יקטן שיעור התוספת בשיעורה של תוספת השכר האמורה באחוזים פחות 5.

(ו) דין התוספת כדין פיצויי פיטורים לכל דבר וענין.

תחולה והוראות
בעבר

3. (א) סעיף 1 יחול לגבי עובד כאמור בו שיחסי העבודה בינו לבין מעבידו נפסקו אחרי יום ה' בחשוון התשמ"ה (31 באוקטובר 1984); ואולם אם זכותו של העובד לתשלום פיצויי פיטורים נוצרה לפני פרסומו של חוק זה, ופיצויי הפיטורים ששולמו או שהגיעו לו עולים על סכום הפיצויים המופחת, יהא זכאי להשלמת פיצויי הפיטורים רק עד סכום הפיצויים המוגדל. לענין זה —

(1) "סכום הפיצויים המופחת" — סכום פיצויי הפיטורים המגיעים לפי סעיפים 12 ו-13 לחוק העיקרי, כשהוא מהושב על בסיס השכר שהופחת לפי הסכם כאמור בסעיף 1;

(2) "סכום הפיצויים המוגדל" — סכום פיצויי הפיטורים המגיעים לפי סעיפים 12, 13 ו-13א לחוק העיקרי כשהוא מחושב, כאמור בסעיף 1, כאילו השכר לא הופחת.

(ב) סעיף 1 לא יחול לגבי הסכם קיבוצי או הסדר קיבוצי בדבר תוספת יוקר, פיצויי התייקרות או ענין הכלול בחוק כאמור בסעיף 2(ה), שנעשה לגבי התקופה הקובעת כמשמעותה בסעיף 2(א) או חלק ממנה.

(ג) סעיף 2 יחול לגבי עובד זכאי כהגדרתו באותו סעיף אף אם שולמו לו פיצויי פיטורים לפני פרסומו של חוק זה.

(ד) מי ששולמו לו פיצויי פיטורים עד יום כ"ב בניסן התשמ"ו (1 במאי 1986) והוא זכאי לתשלום נוסף עקב הוראות חוק זה —

(1) מעבידו לא יהיה חייב לשלם לו את התשלום האמור אם לא הגיש לו דרישה בכתב לתשלום תוך שנה מהיום האמור;

(2) על אף האמור בסעיף 20 לחוק הגנת השכר, התשי"ח—1958⁴, לא יראו כמולן תשלום נוסף כאמור ששולם תוך שלושים ימים מיום מסירת

2 ס"ח התשמ"ה, עמ' 32.
3 ס"ח התשמ"ו, עמ' 15.
4 ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

הדרישה; לא שולם תוך המועד האמור, יראו כמועד לתשלומו לענין אותו סעיף, את היום השלושים שלאחר יום מסירת הדרישה.

משה קצב
שר העבודה והרווחה

שמעון פרס
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 24), התשמ"ו—1986 *

1. בסעיף 14א בתוספת השלישית לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה—1965¹ (להלן — התוספת השלישית), במקום "בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א—1961, או מי שהוא מינה לפי סעיף 47 לחוק האמור" יבוא "בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג—1963², או מי שהוא הסמיכו לכך".

תיקון סעיף 14א
לתוספת השלישית

2. אחרי סעיף 20 בתוספת השלישית יבוא:
21. לגבי מקרקעי ישראל, כמשמעותם בחוק יסוד: מקרקעי ישראל³, שלא הוחזרו בחכירה לדורות יחול, על אף האמור בתוספת זו, במקום היטל השבחה, ההסכם בדבר התשלומים מאת מינהל מקרקעי ישראל לרשויות המקומיות, שהיה קיים לפני תחילתו של חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 18), התשמ"א—1981⁴.

תוספת סעיף 21
לתוספת השלישית

3. תשלומים כאמור בסעיף 21 בתוספת השלישית לחוק, שהעביר מינהל מקרקעי ישראל לרשויות המקומיות אחרי יום ח' בטבת התשמ"ה (1 בינואר 1985) יראו אותם כאילו נעשו על פי חוק זה.

הוראת מעבר

יצחק פרץ
שר הפנים

שמעון פרס
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* התקבל בכנסת ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ו (8 באפריל 1986); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בה"ח 1735, התשמ"ה, עמ' 222.

1 ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשמ"ו, עמ' 129 ועמ' 130.

2 ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

3 ס"ח התש"ך, עמ' 56.

4 ס"ח התשמ"א, עמ' 184.